Utorak, 02.04.2013.g.

U nedjelju, na prvi dan samog Uskrsa bio sam na jutarnjoj misi.

Predvodio ju je naš dragi župnik i stari don Frane.

A dragog župnika već dugo nisam čuo da bi održao takvu lijepu

propovijed. I inače ima dar propovijedanja, ali ova nedjeljna je mene baš

dirnula.

Između ostalog, govorio je o tome da nam "KRADU ISUSA". Kao što su

nekad Židovi odlučili svima govoriti, potplativši čuvare koji su se

razbježali sa Isusovog groba kada je On pred njima uskrsnuo, da su došli

Isusovi učenici i ukrali Isusovo tijelo, tako nam i danas mnogi KRADU

ISUSA.

Naveo je naš dragi župnik više primjera ali je mene dirnuo, ostao u

sjećanju, jedan gdje je pričao da nam KRADU ISUSA ONI KOJI SU

STALNO U STANJU NEZADOVOLJSTVA, STALNO PRIGOVARAJU

SVEMU.

Pa je ispričao jedan primjer kako je bio na kavi kod jednog čovjeka u

penziji, dobro situiranog, djeca oženjena, unuci, živi zajedno s jednim

od njih, u istoj kući ali odvojeno, znači, svi uvjeti za jedan miran i

radostan život.

ALI, PRIČAO JE DALJE, TAJ ČOVJEK JE ZA VRIJEME TOGA

NJIHOVOG RAZGOVORA STALNO JADIKOVAO, IZRAŽAVAO SVOJE

NEZADOVOLJSTVO SA SVIM I SVAČIM. TE SA ONIME ŠTO ČINE

LJUDI NA VLASTI, TE SA SITUACIJOM U SVIJETU, TE SA

VREMENOM, SNIJEGOM, KIŠOM…

I KAZAO JE DRAGI ŽUPNIK DA JE JEDNOSTAVNO NAKON NITI

NE POLA SATA USTAO, POZDRAVIO SE I OTIŠAO JER GA JE

NEŠTO U NJEGOVOJ NUTRINI POČELO GUŠITI, POČEO SE

IZNUTRA LOŠE OSJEĆATI.

I REKAO JE DA JE TAJ ČOVJEK I NJEGOVO PONAŠANJE

UPRAVO JEDAN OD PRIMJERA ONIH LJUDI KOJI NAMA

OSTALIMA I DANAS "KRADU ISUSA".

**JER ISUS JE MIR, ISUS JE RADOST,**

**ISUS JE LIJEPA RIJEČ, ISUS JE**

**PRIHVAĆANJE ONOGA ŠTO NAM JE BOG**

**POSLAO NA NAŠ ŽIVOTNI PUT.**

A ONI KOJI SU STALNO

NEZADOVOLJNI, SOBOM I SVIMA OKO

SEBE, SA DOBRIM I MANJE DOBRIM

SITUACIJAMA ŠTO IM ŽIVOT NOSI,

KOJI NEMAJU MIRA I RADOSTI,

**NEMAJU NI ISUSA U SEBI I SA SOBOM.**

**I ONI SVOJIM PONAŠANJEM KRADU**

**ISUSA I SVIMA DRUGIMA OKO SEBE.**

**JER IM KRADU MIR, RADOST,**

**ZADOVOLJSTVO… I USAĐUJU NEMIR,**

**NEZADOVOLJSTVO, SRDITOST,**

**ZLOVOLJU…**

I baš sam se prisjetio VELIKE SUBOTE. U našoj crkvi bio je prekrasno

uređen BOŽJI GROB a od jutra do večeri, DO POČETKA USKRSNOG

BDIJENJA, bio je tamo izložen I NAŠ ŽIVI GOSPODIN ISUS U

PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU.

Pa su se svi oni, koji su došli vidjeti BOŽJI GROB, i tamo se pokloniti i

pomoliti, MOGLI SVE TO UČINITI PRED ŽIVIM, USKRSLIM

GOSPODINOM.

JEDAN PREDIVNI OSJEĆAJ…

A u čuvanju BOŽJEG GROBA cijeli da su se izmjenjivali pripadnici

policijske postrojbe, vatrogasne postrojbe, Rudarske čete, Vitezova

Ivanovaca… Dostojanstveno i svečano.

A mi iz Molitvene zajednice KRVI KRISTOVE podijelili smo se,

zajedno sa časnim sestrama KLANJETELJICAMA KRVI KRISTOVOJ i

braćom i sestrama iz susjednog sela, također iz naše župe, u vođenju

molitve i pjesme PRED UREĐENIM GROBOM NAŠEG SPASITELJA I

PRED NJIM ŽIVIM U PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU.

Mene i još tri drage sestre dopalo je to odmah ujutro od 8.00 sati.

Mi smo se skupili malo dalje od GROBA, kako bi ispred nas do GROBA

mogli dolaziti, na molitvu i odavanje počasti, druga draga braća i sestre u

vjeri, kleknuli smo a dragi župnik je tada iz pokrajnjeg tabernakula

izvadio PRESVETI OLTARSKI SAKRAMENT SA ŽIVI GOSPODINOM i

stavio ga iznad uređenog GROBA NAŠEG SPASITELJA.

Krenuli smo s pjesmom SVET, SVET I PRESVET…

Nije je bilo nikoga, samo dragi župnik, mi I ŽIVI GOSPODIN.

Nastavili samo s molitvom i pjesmom a dragi župnik je otišao dalje

svojim poslom.

Počeli su pristizati i draga braća i sestre u vjeri da se poklone i pomole

pred PRESVETIM NAŠIM SPASITELJEM.

Kako smo se smjenjivali u čitanju molitvi i pjesmi, tako sam ja imao

vremena da se i sam molim PRESVETOM.

Izmolio sam neke molitve i prošnje i pogled mi se počeo zaustavljati na

glavama i plećima ljudi koji su prolazili ispred mene i odlazili se kleknuti

pred postavljeni GROB I ŽIVOGA GOSPODINA.

I ONDA MI JE, OD SILNE RADOSTI KOJU SAM OSJEĆAO U

SRCU I DUŠI, DOŠLO U MISLI DA POČNEM BLAGOSLIVLJATI

SVE TE DRAGE LJUDE I NJIHOVE OBITELJI.

NISAM IH JA BLAGOSLIVLJAO SVOJIM BLAGOSLOVOM NEGO

SAM GLEDAO ŽIVOGA GOSPODINA U PRESVETOM OLTARSKOM

SAKRAMENTU I MOLIO GA DA IM SE SMILUJE I DA IH

BLAGOSLOVI PO MILOSRĐU SVOJEM BESKRAJNOM I PO

BESKRAJNOJ SVOJOJ LJUBAVI.

U TA DVA SATA, KOLIKO SAM TAMO BIO, IZREKAO SAM NA

DESETINE MOLBI ZA BLAGOSLOVOM SVIH ONIH KOJE SAM

TAMO VIDIO, I ZA NJIHOVE OBITELJI, PA ZA ONE KOJI NEĆE

TAMO DOĆI TAJ DAN I NJIHOVE OBITELJI, ZA NAŠEG DRAGOG

PAPU, ŽUPNIKA, KAPELANA I CIJELO SVEĆENSTVO, ZA MNOGE,

SAD SE I NE SJEĆAM VIŠE KOGA… TKO GOD MI JE DOŠAO U

TIH DVA SATA U MISLI, I NA OČI, JA SAM MOLIO ŽIVOGA

GOSPODINA DA GA BLAGOSLOVI NJEGA I NJEGOVU OBITELJ.

**TAKO SAM BIO RADOSTAN…**

JA NISAM HTIO "UKRASTI ISUSA", JA

SAM GA HTIO SVAKOME "DATI".

ONAKO KAKO SAM JA TO MOGAO.

**SVOJOM MOLBOM ZA BLAGOSLOVOM,**

**MIROM, RADOŠĆU, MOLITVOM, DOBRIM**

**MISLIMA…**

O, KOLIKO MI SAMO DOBROGA MOŽEMO UČINITI DRUGIMA

OKO NAS, KOLIKO MI SAMO PUTA MOŽEMO DRUGIMA "DATI

ISUSA"!

UVIJEK KADA POKAŽEMO I IZRAZIMO DRUGOME SVOJE

NEZADOVLJSTVO ILI SRDITOST, OGOVARANJE, MI "KRADEMO

ISUSA".

A KADA BI UMJESTO RIJEČI OGOVARANJA, SRDITOSTI,

NEZADOVOLJSTVA, MI IZREKLI SAMO KRATKI BLAGOSLOV,

MAKAR I U SEBI "BOŽE, BLAGOSLOVI GA, ILI BLAGOSLOVI NJU

ILI NJIH" MI BI "DALI ISUSA" U MJERI U KOJOJ SI TO NE

MOŽEMO NI ZAMISLITI.

**JER, GOSPODIN, KADA GA POZOVEMO,**

**NEĆE DOĆI ONAKO KAKO MI TO**

**ZATRAŽIMO ILI KAKO JE TO NETKO**

**ZASLUŽIO.**

**NE.**

**GOSPODIN ĆE DOĆI U NEMJERLJIVOJ**

**SVOJOJ LJUBAVI I S BESKRAJNIM**

**SVOJIM MILOSRĐEM.**

**I SVE ĆE TO KROZ SVOJ BLAGOSLOV**

**IZLITI NA TU OSOBU NA KOJU SMO**

**GA ZAZVALI.**

A KOLIKI SU SAMO DANAS POTREBNI DA IM NETKO "DADE

ISUSA"…

KOLIKIMA SE SAMO "KRADE ISUS" SVAKI DAN.

I MI TO PONEKAD ČINIMO, A DA ČESTO TO NISMO NI

SVJESNI.

UVIJEK KADA SMO SRDITI, NEZADOVOLJNI, ZLOVOLJNI,

PRIGOVARANJEM I OGOVARANJEM… I ČESTO NAM TO TAKO

NE IZGLEDA, DA ČINIMO NEŠTO LOŠE.

NO, S DRUGE STRANE, GOVORIMO DA VJERUJEMO U BOGA…

IDEMO NA MISE I SUSREĆEMO SE TAMO S GOSPODINOM

ISUSOM I NJEGOVIM DUHOVNIM SVIJETOM.

I ČUJEMO I OSJETIMO DA JE ISUS SAMO RADOST,

ZADOVOLJSTVO, MIR, DA JE TO ŠIRIO SVIMA OKO SEBE I DA

JE TRAŽIO TO OD SVIH OKO SEBE DA TO DALJE ČINE

DRUGIMA.

PA ZAŠTO ONDA O TOME TAKO NE RAZMIŠLJAMO KADA GOD

SMO SRDITI, NEZADOVLJNI, NEMIRNI?

ILI KADA VIDIMO DA SU DRUGI OKO NAS TAKVI?

PA KOJI JE OSJEĆAJ BOLJI, RADOST ILI ŽALOST I TUGA, MIR

ILI NEMIR, ZADOVOLJSTVO ILI SRDITOST…

**PA DAJMO I SEBI I NJIMA ISUSA!**

KAKO?

S TIME DA TUGU I ŽALOST NASTOJIMO LIJEPIM RIJEČIMA I

ČINJENJEM PRETVORITI U RADOST…

I TAKO SRDITOST I NEMIR PRETVORIMO U MIR…

I TAKO NEZADOVOLJSTVO PRETVORIMO PRIHVAĆANJE I

ZADOVOLJSTVO…

PA SAMO DA SE I NE PRIKLJUČIMO TOME RAZGOVORU ŠTO

GA DRUGI GOVORI U SRDITOSTI, NEZADOVOLJSTVU,

PRIGOVARANJU I OGOVARANJU, AKO ODŠUTIMO I U SEBI

ZAZOVEMO NA NJEGA BOŽJI BLAGOSLOV, VEĆ SMO OGROMNO

UČINILI.

I ZA SEBE I ZA NJEGA.

**ISUSE, PREDRAGI NAŠ GOSPODINE,**

**POŠALJI NAM SVOJEG SVETOG DUHA**

**DA NAS UVIJEK NADAHNE DA TE NE**

**KRADEMO DRUGIMA NEGO DA TE**

**DAJEMO DRUGIMA U IZOBILJU!**

**BLAGOSLOVI PREDRAGI GOSPODINE,**

**PO SVOJOJ BESKRAJNOJ LJUBAVI I**

**MILOSRĐU SVE ONE KOJI TE TRAŽE,**

**KAO I ONE KOJI TE NE TRAŽE, JER SI**

**NAM SVIMA BESKRAJNO POTREBAN!**

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I BOG DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI, NAŠOJ NEBESKOJ MAJČICI.

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I

POŠTUJE BOŽJU VOLJU.